

માહાકનિ અને ધારાધિપતિ.

કાળીદાસ—ભોજ.

નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી સુંદરવિલાસ નાટક કંપની માર્ટ.

રચી પરિષ્ઠ કરનાર

સુરત નિવાસી

પા. રણુછોડદાસ ભાઈચંહ આમલીવાળા.

આવૃત્તિ એહેલી પ્રત ૨૦૦૦

[સને ૧૮૬૭ ના રપ મા આકટ સુંદર કરાવી
મંથ સ્નામિત્વના સર્વ હુક કર્નાએ પોતાને સ્વાધીન
રાખ્યા છે માર્ગ કર્તાની રજ સિવાય કાઢ્યે આ
પુસ્તકમાનિ કાઈ પણ જાગ છાપવો છાપવો
અયવા જનરવો નહિ. તેમજ રજ સિવાય
કાઢાએ ચોપરાએ વેચવી નહિ.]

આમદાવાદમાં.

આમદાવાદ યુનાઇટેડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ

એજન્સી કંપની "લિમિટેડ" ના પ્રેસમાં

રણુછોડદાસ ગંગારામે છાયાં

સંચાર ૧૯૬૩

ધ. સ. ૧૫૦૯

કિંમત એ આન..

१८३०

પાત્રોનાં નામનું ગતી સંપીડણ-સંગ્રહ

વિજયસિંહ.....	વિજયવંતીનો રાજ.
શુષુગંભોર.....	વિજયસિંહનો પ્રધાન.
અરીમલ.....	પ્રધાન પુત્ર.
કાળીદાસ.....	બટકઠો સુર્ખ આલણું પછી શાધ કર્ણિ.
ઓંજ.....	ધારા નગરીનો રાજ.
દહેરીલાલ.....	ધારા નગરીનો લંપટ સોની.
ટલીએ.....	એક બિસ્કુટ આલણું.
નિપુરાશંકર.....	વિદ્યાચુર.

સ્ત્રી વર્ગ.

શ્રીદેવી.....	વિજયસિંહની પુત્રી.
મોતી } આલટી } માંધી }	શ્રીદેવીની દાસીએ.
મહાકાળી.....	નેગમાયાનો અવતાર.
લીલાદેવી.....	ઓંજ રાજની સ્ત્રી.
વિલાસવતી.....	ધારા નગરીની યુણીકા.
અમથી.....	વિલાસવતીની મા.
મોતી } સુરેખા } કાંતા }	વિલાસવતીની દાસીએ.
તરંગવતી } પ્રભાવતી } પાર્વતી }	લીલાદેવીની દાસીએ.

એ સિવાય છોકરાએ, નાગનો, દાસ, દાસીએ, ઇંજદાર, કિં-
પાઈએ, ચોથાર, વારંગનાએ, વિગર—

ગુજરાત વિદ્યાપિઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપિરાચિત્ર વિમાગ]

અનુત્તરાંક ૧૮૩૦

વાર્ષિક

પુસ્તકાનું નામ ડાયાદાસ - ટ્રેનો ર જાટકના
બાબુ

વિષય ૨૨-૭

ખેલનો ટુંકસ્તાર.

અંક પહેલો.

પ્રારંભે શુદ્ધધાર મંગળ સ્તવન કરે છે.

પ્ર. ૧ લો—શાળામાં ઓરીમલે શ્રીહેવી પાસે પ્રેમની માગણી કરવી,
શ્રીહેવીએ મરીમલને તિરસ્કાર આપવો, ઓરીમલે તે બાબત
પેટમાં ડંસ રાખવો.

પ્ર. ૨ લો—વિજ્યસિંહને પ્રધાન શુદ્ધગંભીર વર્ણે શ્રીહેવીના લગ્ન
વિશે વાતચીત.

પ્ર. ૩ લો—પોતાના પિતાનો અનિપ્રાય લઈ પોતાનું વેર વાજવાના
ધરાદાથી શ્રીહેવી મારે સુર્ખ સ્વામીની શોધમાં ઓરીમલે જરૂં.

પ્ર. ૪ લો—ધર્ણી સુસાફરીમાં ફરતો ફરતો આવેલ ઓરીમલ જંગ-
લમાં એક રમણ્ય સરોવર પાસે પોતાનો તંધુ નાંખી પડ્યો
છે ત્યાં એક સુર્ખ દીજ પુત્રનો મેળાપ થવો નેતું નામ ડાળી-
ઓ છે તેની સાથે વાતચીત કરતાં તે ખાદ્ય પુત્ર બહુજ સુ-
ર્ખ છે એમ સમજાયું જેથી તેને રાજકુમરનો પોશાક પહેલ
રાવી શ્રીહેવી સાથે લગ્ન કરવાના ધરાદાથી પોતાની સાથે
લઈ જવો.

પ્ર. ૫ લો—નાનીવાસાનો સુકામ, શ્રીહેવીના પિતાનું ત્યાં આવતું,
ને કાળીદાસ સાથે વાતચીત કરવી, દરમ્યાન ઓરીમલે બોળા
રાજને કૃપા યુક્તિથી કાળીએ અતુર રાજકુમાર છે એમ ક-
સાવી તાકીદે લગ્ન કરી આપવા બાબત વિજ્યસિંહને ભલા-
મણ્ય કરવી.

પ્ર. ૬ લો—શ્રીહેવીને કાળીએની સુલાકાત પરસ્પર વાતચીતમાં કા-
ળાએ સુર્ખ છે એમ શ્રીહેવીએ સમજ જરૂં, જેથી પોતે શોદ
સસુદમાં ઝખ્યાં કદ્યાંત કરવો. છેવટે કાળીએનું ત્યાંથી ફર
થતું. શ્રીહેવીએ પાછળ જોગણ થઈ કાળીએના શોધમાં
નીકળતું.

પ્ર. ૭ લો—વિજ્યસિંહને શ્રીહેવીના લગ્નની લહોજલાદીય આન-
દૃણ ઓચીતા માટા પરિખુામના માચાર મળવા, જીજાનું
સુસ્થેસમાં પડું.

अ. ८ भा.—अधीर जंगलमां भडाकणाना तेरा पासे मुर्खे काणी-
आनु आवळु, झेरीभक्ततो भेगाप. तेणु काणीआने कुखुळि
आपवी, बाह भडाकणातु प्रगट थवु ने मुर्खे काणीआनी प्रेम
लक्षणा नेह मातानु प्रसन थवु, ने काणीआने वरदान आपी
तेनी शुणा हिपर खीज भंव लभी आपवो, जेथी तेने
सरस्वती प्रसन थाय छे ने मुर्खे मठी डाढ्या, विद्यान, ने
हानी खनी जाय छे. बाह तेज स्थगे श्रीदेवीनु आवळु ने
पोताना पतिने ओणभवो, ने काणीदास चतुर पराक्रमी छे.
अम आत्री थवायी पोतानी भुलनो पस्तावो हरवो. पछी
काणीदासने श्रीदेवी वच्ये प्रेमना अंडर कुटवा झेरीभक्ते ते
नेह पोतानो ऊव बाणवो. बाह श्रीदेवी तथा काणीदासनु धारा
नगर तरर जवु ने झेरीभक्ते पछु तेमनी पुढ लेवी—

द्वैप.

अंडे रे जे.

- अ. १ जे।—विलासवतीने झेरीभक्तनो भेगाप, हरभ्यान वातमीतमां
झेरीभक्ते विलासवतीनी खुशानुमां गंभत हरवी.
- अ. २ जे।—भोजने झेरीभक्तनो भेगाप थवो ने जोने झेरीभक्तने
पोताना हरभारमां नोकरी आपवी.
- अ. ३ जे।—जंगलमां दाणिद आज्ञाणुने दुवे पडी भरतां तेने का-
णीदासे खाचावनो, ने तेना शुज्ज्वान भाटे टेल लभी आपी
विद्याम करवो.
- अ. ४ था।—टेलीआ भटे टेल नापवी जोजनी राणी लीलादेवीने
भाटा वडेम पडवो. जेथी टेलीआ तथा काणीदासने पडी
भंगावी जोजना हरभारमां रण्यु कराववा.
- अ. ५ भा।—टेलीआनी टेलनो खुलासो थवो ते आपत काणीदासे
उत्तमभान खामु, ने भोज राज्ये सर्व पंडीतमां काणीदा-
सने भडाकवेनी उत्तम पडी आपवी पंडीत सभामां नेह करी
आपवो, ने पाही अ देश धरवो.

द्वैप २ जे.

अंक त्रीको.

- प्र. १ लो—**विलासवतीनु छाणीदास उपर भोजन्ध थवुं, ने लाथी काणीदासनु प्रभावित देवा जवुं.
- प्र. २ लो—**उवितु रायनथु लां विलासवतीनु आवबुं, ने काणीदास प्रये पोताने विकारी प्रेम दर्शाववो, दरम्यान काणीदासे विलासवतीने सहभोध आपवो विलासवतीचे ते शुभ उपदेश अद्यु करी काणीदासने पोताना सहयुक्त तरीके भाववा.
- प्र. ३ लो—**काणीदास बोज ने ओरीमलनु शिकारे जवुं, ने लां राजने तृष्णा लागवी पण राष्ट्री लीलादेवीनु मुख ज्ञेयाविना चोते अनजग्न न केवुं एवो नियम होवाने लीघे चोते जग पीतो नथी लारे काणीदासे भद्राकाणी रहायताथी एक पांडा उपर कटारनी अरुथी राष्ट्रीनी ४४ी चीतरी खतावी ते ज्ञेहि राज बोजे झुश थवुं. पण ते छथीमां गुल्ला स्थानपर लाखु आववाथी ओरीमले पोतानु ज्ञुनु वेर केवा भाटे लीलादेवीने काणीदास वच्ये भराण ठड्डवार छे. एवी शंका ऐसाइवी नेथी बोजनु काणीदासपर गुरसे थवुं.
- प्र. ४ था—**काणीदास उपर देश चलावनारा पडीतो तथा ओरीमले भणी तरंगवती दासीने इडाउने लांच आपी काणीदासने लीलादेवी वच्ये विकारी प्रेम छे एवी शंका ऐसाइवा तरंगवती पासे हा कडेवडाववी, तेने भोतीनी भाणा आपवी, भाई तरंगवतीगे जावी जवानो डोण करी स्वर्जनामां लवती द्वाय एवो. हांग दर्शानी राजनी शंकाने भज्ञुत करवी. भाई बोजने काणीदास वच्ये वातचीत, दरम्यान राष्ट्रीनु हास्य थवुं नेथी बोजने वधु ठड्डम पडवो. ने काणीदासने भाराने हाय सोंपवा.
- प्र. ५ भे—**काणीदासने भारवा भाटे वधरस्थानभां भोडल्या बाबत कान्ताची विलासवतीने अभर आपवी. नेथी विलासवतीचे कान्ता सहीत काणीदासने छाइवा जवुं.
- प्र. ६ हु—**भारव्योचे काणीदासने भारवानी तैयारी कुरवी, दरम्यान विलासवतीचे लां आवी काणीदासने छाडावी पोताने द्वेर लाई जवा.

ગ્ર. ૭ મો—બોજનરામ યાં કરવા એડા છે. લાં શીલાદેવીનું આવતું, લાં રાજને શુદ્ધ મેહેથાં આરવાં રાણીએ પોતાનું સલ દર્શાવવા અભિકુંડમાં પડતુ નાખતું, દરમ્યાન કુંડમાંથી અભિદેવતું પ્રગટ થતું. ને રાણીને પડતી અટકાવી તે સનિ છે એવું બોજને દર્શાવી રાજને પોતાની કુલ વિશે ઘણેાજ ડપકો આપી ગમન કરતું. ને બોજતું પસ્તાવામાં પડતું. દરમ્યાન તરંગવતી તથા જેરીમલનું પડડાઈને લાં આવતું. બોજે જેરીમલ પાસે કરેલી ખટપટનો ચુનો કણુલ કરાવવો ને તરંગવતી તથા જેરીમલને સખત શિક્ષા કરવી. બાદ શ્રીહેવીએ લાં આવી કાળીદાસની ભાળ પુછવી. બોજે કનિ માર્યા ગયા છે એવી ખખર આપવી, શ્રીહેવીએ તે વાત નહિં માનવી, ને કવિની ખાળ કરવા અધુરી શમશ્યા લખી આપી પોતે વિદ્યાય થતું.

ગ્ર. ૮ મો—શ્રીહેવીની લખી આપેલી શમશ્યા પુરુષ કરનારને ભારે ધૂનામ આપવા બોજે ઢંઢેરો પીઠાવવો, તે બાખત કાન્તાએ વિલાસવતીને ખખર આપવી. દરમ્યાન જગત્કષમાંથી ઝરતા કાળીદાસનું વિલાસવતીને વેર છુપી રીતે આવતું, વિલાસવતીએ અધુરી શમશ્યાનો ખુલાસો કાળીદાસને પુછવો. મહાકનિએ તે શમશ્યા પુરુષ કરવી.

ગ્ર. ૯ મો—બોજના દરખારમાં વિલાસવતીએ અધુરી શમશ્યા પુરુષ કરવા આવતું, ને પુરુષ કરતાં વાતમાં પડડાઈ જતું. જેથી આ શમશ્યા પુરુષ કરનાર કાળીદાસજ છે, એવું બોજતું સમજ જતું. ને કાળીદાસ કયાંછે તે વિષે વિલાસવતીને પુછતું. વિલાસવતી કવિને મેળવી આપવા કણુલ થતું, બાદ કાળીદાસની લાસની ગાંસડી પોલીસે દરખારમાં રજી કરવી, તે જોઈ બોજને આપધાત કરવો. ને તે જોઈ શ્રીહેવીએ પણ પોતાનો પ્રાણું લાગ કરવો. આવો કમકાટ ભરેલો બનવાનું કારણ હું પ્રેતેનાથ. એમ ધારી વિલાસવતીએ પોતાની દેહ પાડવી. આ ત્રાસ જોઈ સર્વ સભાએ નાણ ઝરવા તૈયાર થતું. જ્યેન મહાકાળીએ પ્રગટ થઈ સર્વને ભરતા અટકાવવા ને ચારે શખને સજીવન ફરી આપી અસોપ થઈ જાન. સમાચ.

૪૫.

તत्सत् परमात्मने नमः
महाकवि अने भाराधिपति.

કાળી દાસ—લોછ-

સુન્દરી—

શ્રીજ માહારાજ માગુ શરણું તમારું,	૧
પ્રગટ પ્રભુ પીછાન્યા ધન ભાગ્ય મારું	શ્રીજ૦
અણંડ મેરારી છતા થયા અવતારી,	
મનુષ્ય લીલા બતાવી શુણુ શા ઉચ્ચારું	શ્રીજ૦
રામશ્રે રાવણુ માર્યો કષ્ણે કંસને સંહાર્યો,	
થયા સેહેણાંડ સેહેને અધમ ઓધારું	શ્રીજ૦
ગઢા જોકુળ સમ કીધુ ઘેલા નીર પ્રેમે પીધુ,	
દાદા આચરને દીધુ મોક્ષ પદ ખ્યારું	શ્રીજ૦

૨

છાકરાઓ—શરણ ચરણું તાહેર તુ લે સરસ્વતિ	
ભાગ્યહેવી, થા પ્રેસન માત ભગવતી.	શરણ૦
ઉંસ વાહીની હૈલ નાશીની ડલેશ છેણી તુ જતુની	
શાંખ ચારણી અહુ, ચારણી કષ્ટ ચારણી તનમનની.	
બલીહારી બલીહારી ભયહરી સુંદરી છો સરસ્વતી. ૩૦	

૩

એણારો—મારી દમડીમા ઓ મારી દમડીમા ઝરપટ સુજ ખાસે આણા	
દમડી આવે સર્વે આવે ગાડી વાડી લાડી	
નોકર ચાકર માલ મલીદા આવા દાડી દાડી	આરી૦

૪

શીડવી—ભૂજ ચાકરડા ડાકર શું થાણી ગુલામ	
ઉસ ચારાને હાડીયા તુ ચરસો ન ચાડીયા તુ	
નથા ગુંજસ લારી નીમક હરામ	મારી૦
કેરીમણુ—ખોલા તુ પછી પેદ કરસો	
મારીવી—માઘા વિધીના નહિં એરો	

ઓરીમલ—કર વિચાર

આડવા—જ જમાર

નેકોને તાથું સાહેબારી છે તુ લાચારી છે. અણો

ચુણુંગ લીલિર—

નામક ઈવે ઈવે વાયેચું તમારું કીમતમાં શું છે જીવતર ભારું. નામક.
કુળ શેવકનું આપ રજકથી જીવી ક્રેચું તે કેમ વિસારું. નામક.
ધિક વિક જન કેણ લુણું હરાની બોગવે તેણ ધોર નઈ અંધારું. નામક.
સ્વામી શેવા શુદ્ધ મન કર છું તેણ તરે છું આ ભવજળ ખારું. નામક.

ઓરીમલ—

ખાખ બનાવું તુંજ તનમન શ્રી દેવી સંભાળ,
રેખ રેખ પ્રગટાવું રડ તવ અંતરમાં જવાળ.
ધૂળ માલાવું તવ જોખન કાઢું સુખની ડળ,
શૃપ ચુણું વિધાપર તહારી છાડું છુટી નાળ.
આથું તવ પર બાળ.
તેલ ચુગંધાથા સીંચલા જેંચા કાઢું વાળ,
ચુલામ જોણે ચુલામ આ તુંજ પળમાં કરસે કાળ રેખ.

સર્વ છાકરો—

અલા દોસ્તો આવો આવો સૌ સૌની લખોટી લાવો

૧ છાકરો—અચ્ચાળ આવો જાયો,

૨ છાકરો—એક ખાન લીર થાયો,

૩ છાકરો—સૌના જથા અંધાયો,

૪ છાકરો—પછી રમત ચલાવો

અલાં

૫ છાકરો—ખેલ ટચ્ચાક હા,

૬ છાકરો—મારા ટચ્ચાક હા,

૭ છાકરો—કુટ ભચ્ચાક હા,

૮ છાકરો—નાવે કચ્ચાસ હા

અલાં

૧ છાકરો—આજે દીક ગંમત થઈ છે,

૨ છાકરો—મા મેતાની મરી ગઈ છે,

૩ છાકરો—લારે તોંકુટી થઈ છે,

૪ છાકરો—આનંદ મન અદા છ

અલાં

૮ છાકરો—

લાલ જીવર ચોપડી ખાડું ખાઈને રાણ થાડું

૧ ઓરીમલ—ચાલા—ચતુ—છલા.

(૬)

કાળીદાસ—મન્યા છીએ બે ખડીના રાજા જોઈલ્યો ભારી ભાડા. ચાલો.

ઓરીમણ—

રતી વિના તર એક રતીના રતી વિનાવું છે નવ કાંય,

રાજને બિલ્લુક બનાવે વળી રંકને કરતી રાય.

વાહ રતી છ દૂનિ અદલુત તારી.

નાખું અવળા પાસા પડે સવળા ખાસા,

શું ધારે તો કરે તરણાનો મેર ભારી ૧૫.

આદે વિપધરતો મો'ત મળેછે પામે મણી તેનું શું નો ઇનેછે.

અંગી ખુખ્યા ન્યારી બલીહારી બલીહારી ૨૩.

ઓરીવી—

ધૂળ મળ્યું હાય જીવતર મહારું સુર્ખ પતિ સંગ શું મન હારું. ધૂળ.

વેર કીયા લવનાં આ લીધાં દુષ્પ પાપીએ દગ્ગાજ દીધા,

નીમકદરામી થતા નવ બાધા હામ થને નીચ નર્કાંતારે. ધૂળ.

પય પાઈને વિપધર પાઈયો કર્યો તે ન વળે હવે વાઈયો,

મનણો સુજ અરે હાય બાલ્યો સુક્યો સુખમાં હુતાશને દાર. ધૂળ.

ઓરીવી—

બની બાલી જોગન ચ્યારા પીડને મળુ

પાયુને મળુ ન ખાળી કાધથા મળુ. ૨૪.

દાસીએ—સંકટ કેમ સેહસો બાઈ વનના સુકી વૈભવ સુખ,

ઓરીવી—આગ ઉઠી એ વૈભવ સુખમાં બહાલા વિના એહ જોઈને બળુ. બની

કરેની પેહિં ભજુ રમાવું સુંદીર તોલક બનાવું,

કરમણા લઈ વન વન ભટકું પીયુ પીયુ અસેક જગાવું.

સ્થળ સ્થળમાં પળુ ૨૫.

વિજયસિંહ—

૧૨

આનંદ છે આનંદ અતિ દીકભાં

બહુ ઉમંગ બ્યાંયો અંગ જામ્યો રંગ. ૨૬.

લંઘ થયા મન ચ્યારી તનયાના

પુરજન પાહ સઉ રાચે રંગ રલમાં

સાર્થક થયું સંકટ ગયું.

ધન ધન જન સઉ રમે રંગ માંડે

આનંદ.

ઓરીવી—

૧૩

કરમણ લઈ પ્રિય નામની જયુ મંત્ર અનમોહન.

પીયુ પીયુ રકુ પોહાર ચાઠ સુખે કંચણું બળુ કંચ.

લેમણુ બના ભાગણું બના ભટકી મરુ સુરાન,

(१०)

જે દર્શનહે નાથજી કરે ખાખ આ તનમન.

૦૮૫

આહારને નિંદ્રા ગઈ રહી એક પ્રિયતમ હુન,
સ્વમ દુશ્માની જગતામાં જરૂર પિયુ દર્શન.

૦૮૬

શ્રીહંદી

૧૪

જર્ખ કહે સંદેશો ભારત સ્યામને ઓ શાશ્વત હું તો જર્ખ કહે સંદેશો
ભારત સ્યામને

આજની રજની હું વીર બહેલોર વિચુંને,

એશાશ્વિ

કે લરાથી પહોંચે મતિ ધામને.

કહેને કે જર્પે છે જપ નારીરે તમારા,

એશાશ્વિ

રાત દીવસ રણ્ટી આપ નામને.

વૃંદથી વિષુટી જેમ હરણી બમે વનમાં,

એશાશ્વિ

ક્યાં જર્ખને લેય તે આરામને.

કાળીદાસ— ૧૫

ચાલો રંગિલી છખીલી ચંચળ ચતુરા કુમકુમ ઉડાવો,

શ્રીહંદી—આવો રંગના જર્ગમાં ભાગ ભરી પ્રેમરસ પીયોને પાવો. ચાલો

કાળીદાસ—ખળી તશ્શી ધર્ઢ ખુલ કૃપાય,

શાહેબી—મન ભાડે હપોય,

ઘંને અમરગાંઠ બંધી ભાતાએ.

અમરગાંઠ.

ચેરીમલ—ચેરીમલ તેર ખાયે.

ચાલો.

ચેરીમલ—

૧૬

લવું હું ધારમાં બોજની ઢારમાં,

અપકા ભારમાં રહું દરબારમાં,

દંહમાં ઇસાવી જર્ખ જર્ખ

પાથર જળ પાખંડની પુર,

બોજથી ભાળ હું ગોઠવી તાલહુ,

મળવી બાલહુ મુછનો ભાલહુ,

ધર્ઢ કરીય પાપી સુરચુર.   જરુંદું.

ડ્રાપ શુલો.

અંક ર ખીલો.

વિષાસધતી—

૧૭

પ્રેમથેલી નાજું અભાયેલી વંશી હું કલતી,

(११)

हीरा भोतीथी भोंधा सुलनी.

प्रेम०

माई विलासी नाम छे छणवातुं डाम छे,

स्टपट करी अटपट करी थेली कठातुं क्वाई कुलनी. प्रेम०

जरा चढातुं अगुटी कमान माईं तीरछी नजरे नेन खालू

कई पाणी पाणी थाप द्वाई कुलनी.

माई०

विलासवती—

१८

नजरीयां प्रेमनी मुने भारी पडयो थाव काणजडामां कारी. नजरी.

जण जमुना जण भरवा हु गर्हतीरे थेरी मुने गीरधारी. नजरी.

कर पकडी वात भीड़ी उचारीरे प्रेमनी धुन प्रसारी. नजरी.

धीमु घोली कांड कानभां काधुने पाई दीधुं प्रेम वारी. नजरी.

विलासवती—

१९

हवे पतिवता पण लधिं,

द्वेशीलाल—आपणु पणु सतीया थर्हिं.

अभधी—मे पणु कुवती छाडी,

उरीभल—अगला अगलीनी ज्वेडी.

विलासवती—छाडीशुं छणना चाणा,

द्वेशीलाल—जनशुं भगवतनी भाणा.

अभधी—आपणु पणु अहीथी जर्हिं कासीओ करवत सम्हिं.

उरीभल—अरे वाहरे गर्दव गंगामां न्हाये नानारे तो ए नव प्राक्षित ज्ञाये.

त्रिणु—स्मरीशुं हवे तो सारंग प्राणी.

उरीभल—वाह वाहरे ए भगतने भगताणी. हवे०

टेलीओ—

२०

हाल हवे हु भनीक्ष म्हेठो ढेलीओ,

भटभटाणी भालू हु रंगनी रेल.

बनुं हु छेल भराडुने भेहाना राणी थाहे नाञ्जुड भटाणी. हाल.

होने भढातुं धरभारने भारणे ऐहाडु छडीदारने,

अमा अमा योकरातुं भारी लकडार पडी न्हुवो घडार

ऐडीओ भटना भाई मध्या नव राञ्जुं कांधि. हाल.

इरायारीओ—

२१

रुपेंद्र नेक टेक्थी सवाई ज्ञामो जग जैसे जयथी छवाई

शुशु रहो लोक राजना गवाई झुझदाई वृक्षाई. रुपेंद्र०

(१२)

વામો દુમ વાદો દુમ સુખના સંપત લુમ,
નમો ઇળ બળ બયથીજ પાડો અરી ચુમ.

ધારાપતિ ભતિ અતિ શુભકાતિ ખામો અમર રહેણ મહારાજાન
પ્રભાજાન તનમનથી આશીશના વચન આપે છે પામો ચમન
લવો જુગ જુગ જતહીત ધારાના રાજાન.   રૂપોદો

કાળીદાસ—

૨૨

કરી આપુ સાખીની મારી નથી વાતએ લેય વિદારી. કરી૦
બાલાને કદ્વાવસ્થા આગળ પાછળની ટણી,
મધેની યુવાને પકડી લે કાયુમાં તારી.   કરી૦
જુવાનીને પ્રેમ પ્રભુનો પાશો અમૃત ધારી,
તો પદ્ધતી મળશો મહા મોદી મોક્ષ ગતિની ભારી.   કરી૦

સર્વ દરખાર—

૨૩

નાચો ગાવો સખીરી છોમ છનનન છોમ છનનન
છોમ છનનન છોમ (૨)   ટેકો
આનંદ આનંદ મંગળ મંગળ ઘન્ય થયા કાળીદાસ કવિ
રંગ સહુ અંગ ઉમંગના ઝંગ (૨)   નાચો
ધારાપતિ ગતિ ભતિ અતિ
શુભકાતિ છતિ થઈ તપો રતિ રીજે રાધાપતિ
અમર કાય રહેણ સદાય સલ ન્યાય પામો પ્રભાય (૨) નાચો

— નોંધો નોંધો —

દ્રોપ. ૨ જો.

છાકરીઓ.

૨૪

છાઈ વદા ધનદોર આવે છે જરમર જરમર મેલિલો,
ટહુકે ડેવલને મોર બહેકે છે બાગે સુંદીર ડેવડો.

ઓદ્ધાં આવનીએ લીલાં ચીર નીર ભરાયાં નહીનાં તીર.
રમીએ સહીયર રંગમાં

છાઈ

મલકાને સુખ મલપતિ વિજ કરી ચમકાર,
હસતી સહીયર જુમીના જોઈ સરસ શણુગાર.
ખીલી રદ્ધા છેરે તડવર સુંદીર ખીલી રદ્ધાં છેરે,
પવન લહેરમાં લહેરી રહી ચુણુંલીલી રદ્ધાં છેરે.

શાભા સારીરે નિડાણી નોતમ આનંદકારીરે,
ગયા પ્રશુલીત જોઈ ધોમાસાની આ બલિહારીરે.
રમો રસીલી રૂંગમાં રસીલી રંગમાં ગરણે આનંદના ઝંગમાં,

આવો આવો ઉમંગમાં ગાવો ઉમંગમાં સરખી સાહેલીના સંગશા
પુણ ગાજે ઘન ઘનનન નાદ વાજે ઘન ઘનનન,
ઘન મધાદ્ય અંગમાં મધાદ્ય અંગમાં સુખકર સુખના તરંગમાં રખી.

વિલાસવતી— २५
અરે આમ શીદ દીવાતું થાય ભનવા ભાન તળ તારે તુ,
લોભાએ ઝોડવાના જણે કવિ કલો ઠગાડે તુ. અરે.

મળવા ધારે તુ તેને પણ તે નહિં સંભારે,
પતંગ પ્રાણુ લાગે પણ હીપ નહિં વિચારે.
અંકુર અંગના કરી પ્રકુલીત બેટવાને ધારે.
એ કવિ શું આચા લારી પુરશે લગારે.
ઝંખે સ્વભાવમાં ડિવિ ડિવિ શું ઉચ્ચારે તુ. અરે.

કાન્તા— २६
નિશ્ચે તે અંધ બને વિષ વ્યાપે મદનતુરે. નિશ્ચે.
કામ કામઠી વાગે નેને લંઘા નવ કોની રહે તેને,
તનમન હાલ બેહાલ બની જાએ તે જનતુરે
ખાની જાએ તે જનતુરે. વિષ.
કામકુંઝમાં તુળશી પડીઓ નોકા સમજ શખપર ચઢીઓ,
વિપદ્ર દોર લહીને અડીઓ ભુલી તનતુરે. વિષ.
ભાન ભુલીને તનતુરે.
ભગની દારા સરખા લેખે જાંસો ત્યાં કામ અરીન હેખે,
એજ મતે પ્રલુને પેખે દુઃખ જાએ ભવતુરે. વિષ.
ખરે દુઃખ જાએ ભવતુરે.

કાન્તા— २७
બની ઠણી કવિક્ષાન્ત ભણી જઈને શું કરશો,
પ્રેમધેલી બની અલદેલી સાહેલી શું કરશો.
બોલો બોલો શરમાવો શું કામ,

વિલાસવતી— ધેલી થા ભાં આમ. સાહેલી
કર સોભીશ હું એને ભારો પ્રેમ વખાડીય હાં ખારો.

કાન્તા— અરે વાહરે રસીલી,

વિલાસવતી— ન હુંનો કર ન ચાલો.

કાન્તા— જધને શું ઉચરશો.

વિલાસવતી— ચુપ.

કાન્તા— મતમોહનને વરશો,

વિલાસવતી— ચુપ કરે શું મીઠો રણી.

કાન્તા— રંગે રમી આવો જાએઓ જાએઓ.

વિલાસવતી— ખસ,

કાન્તા— જાએઓ.

વિલાસવતી— ચુપ

ખની,

ઢરીમણ —

三

ને કે નીચ રડા કહેનારી શુલામ,
દાણું હજ શુભાન ખાણું અભિમાન.
પુરુ તારી ઢામ પહોંચાડુ સ્વધામ,
લારે થાન્ત થઈને પામીસ આરામ.
દીવિ છે તે ડામ ઉચારી શુલામ;
આપીએ તેનો બદલો હવે હું તમામ.
ભરાવું સલામ કરાવું પ્રશ્નામ,
તો તો જીવા ગાંઠ રોકીએ વામ.

୧୮

દીક્ષાદેવી—

33

મનહર મધ્યમધતા પુષ્પે પિયુને વધાવું,
ષ્ટક્ષસ્થળમાં વસનારને વારી જવું.
શેવ બજવું રીતાવું પ્રેમરસ પ્રિય તમને પ્રેમે પાડ, મનહર,
કરણેડીને કીકરી લિનવે વંદી ચિપ,
અમર આયુષ આપજો મમ સ્વામીને છશ;
ખુસ થાડિ ફર્ણાજિ.

नित्ये नरेहर तर नाम जपी अस्य गाउः। भनहरूः।

लोग -

3

યુથુથુરે કુટીલ ડામી નરક નરક ડામી નિમક્ત હરામી દૂર આ,
નાજાનજા ધીકરે પાપી ચંડાળ કરીને તારોજ કાળ;
હલ્લારા ઠગારા ધૂતારા પાપી સંભાળ, યુથુથુ
રંક જાણ રાખ્યો તેનો તેં નીચ બદલો આ આખ્યો;
મજુલે હરીને પાપી પસ્તાવો ડરીને તાણે તું પમને બસ્થા, યુથુથુ.

सर्वसमा—

34

વાદ ભળી વધાઈ નવી કવિરે મળશે મળશે ખળશે,

४१८

સહુના હુંઘ ટળશે સુખ રણશે ઇગશે;
બિંદું વિંદું બિંદું બિંદું

ધાર ઈન્દ્ર કાવરાજ ઉદ્ય થરોજ આજ,

રેગ જરે પુરમાંજ વાગે આનંદના સાંજ; કવિ.

મળાજેન કુલ થધન પ્રકુલ વધાવાયે કુલ,
ગાંધી આ અમલ:

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

36

જ્યોતિ મહાકાળી ભાત બવાની રહાય આદાની

11

દાની દેવી ચણ્ણા સેવી રહુ પદમાં;

શે રતોણ રતોણમા તુજ કૃપામાં બાળક લખી લેને ભાગું.

આથ એકસરી અળગીથામાં હું બાળકું તરોનાઃ ॥ ૭૪.

સમાજ.

નાટક ખાંખ.

નિચે દર્શાવેલી ડિંમતથી નાટકના ગામનોની ઓરપડીએ।
શુદ્ધસ્થોને જોઈતી હો તેને રાકદી ડિંમતે “શ્રી સુદરવિલાઃ
નાટક કંપનીમાંથી ભળશે.

ધર્મિત્ર લક્ષ્મિના નાટકના ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0
શુલઅઙ્ગલી નાટકના ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0
મદનચંદ્રિકા નાટકના ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0
દંસાકુમારી નાટકના ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0
અબેયસિંહ નાટકના ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0
કર્મદ્વારા નાટકના ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0
નરસિંહ મહેતા નાટકના ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0
સૌઠ સગાળથાણ નાટકનાં ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0
શ્રી કૃષ્ણ-સુદામા નાટકનાં ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0
કાળીદાસ-ભોજ નાટકનાં ગાયનો ...	...	...	...	...	0-2-0

ઉપર બતાવેલાં તમામ પુસ્તકો ક્યાં કંપનીનો સુધ્ધામ હો
ત્યાંથી ભળશે.

શ્રદ્ધાંત્રી.

રણુંડોડલાલ લાધુચંદ્ર આમલીવાળા.

